Επιστολή περί της Κρίσεως του Θεού (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Νοεμβρίου, 2014

Επιστολή στον
επαγγελματία Σίμο Μ., τον οποίο βασανίζει η εκδοχή ότι αυτή η ζωή αποτελεί τη Δίκη του Θεού

Ακουσες
από κάποιον ότι αυτή η ζωή αποτελεί ήδη τη δίκη του Θεού και ότι δεύτερη κρίση δεν πρόκειται να υπάρξει. Αυτή η σκέψη σε βασάνιζε αρκετό καιρό και δεν μπορούσες να αποφασίσεις αν θα την αποδεχθείς ή θα την απορρίψεις.

Φαντάσου έναν πολύ κακό άνθρωπο του οποίου οι κακίες είναι γνωστές σε όλη την πόλη. Οι γείτονες τον αποφεύγουν και μεταξύ τους κατακρίνουν τις αδικίες του. Κανείς δεν τον επισκέπτεται, κανείς δεν τον δέχεται στο σπίτι του. Έτσι κρίνουν οι άνθρωποι και έτσι τον τιμωρούν. Αλλά ο άνθρωπος αυτός οδηγείται στο δικαστήριο και το δικαστήριο αποφασίζει να τον τιμωρήσει με φυλάκιση. Αυτή είναι η έσχατη νομική κρίση. Και έτσι, λοιπόν, βλέπεις δύο δίκες: μία κατά συνθήκη και έκτακτη, και μία νομική και οριστική. Ή ακόμα πιο ξεκάθαρα, πάρε το παράδειγμα κάποιου άτακτου μαθητή, τον οποίο ο δάσκαλος πολλές φορές τιμωρεί κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους για να τον συνετίσει και στο τέλος του σχολικού έτους τον αποβάλλει από το σχολείο ως μη προσαρμόσιμο.

Έτσι είναι οι **δύο κρίσεις του Θεού. Μία κατά συνθήκη, πρόσκαιρη, και μία οριστική**. **Αποκαλούμε εκπαιδευτική την κρίση του Θεού πάνω στους ανθρώπους στο σχολείο αυτής της ζωής**. Ενώ η **δεύτερη κρίση θα είναι δίκαιη και οριστική**. Αυτό έχει καταστεί σαφές από πολλά παραδείγματα της Αγίας Γραφής. Τον δίκαιο Μωυσή τιμώρησε ο Θεός για ένα αμάρτημα, με την απαγόρευση να μπει στη γη της επαγγελίας, στην οποία οδήγησε τον λαό του επί σαράντα χρόνια. Αυτή είναι η κατά συνθήκη, η πρόσκαιρη και εκπαιδευτική κρίση του Θεού. Για να το βλέπουν οι αμαρτωλοί και φοβισμένοι να λένε: όταν ο Θεός δεν συγχωρεί ένα αμάρτημα σε έναν τόσο δίκαιο άνθρωπο, πώς θα κάνει άραγε με μας, που είμαστε φορτωμένοι με πολλά και βαριά αμαρτήματα; Αλλά η τιμωρία του Μωυσή δεν είναι η έσχατη και οριστική γι’ αυτόν. Ούτε σημαίνει ότι ο Μωυσής δεν θα μπει στο

βασίλειο των ουρανών. Γνωρίζεις ότι αυτός ο μεγάλος υπηρέτης του Θεού εμφανίσθηκε μαζί με τον προφήτη Ηλία κατά τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Αυτό μας μαρτυρεί ότι, αν και τιμωρήθηκε για ένα αμάρτημα, δεν αποκλείσθηκε από τον Θεό ούτε από την αιώνια ζωή. Οι **παιδαγωγικές τιμωρίες** ή οι εκπαιδευτικές κρίσεις του Θεού, υπηρετούν ακριβώς αυτόν τον σκοπό, δηλαδή να προετοιμαστούν οι άνθρωποι και να αξιωθούν της Βασιλείας των Ουρανών.

Κοίταξε τον ασθενή της Βηθεσδά, που ήταν κατάκοιτος τριάντα οκτώ συναπτά έτη. Αν η αρρώστια του προερχόταν από τις αμαρτίες του, μας το είπε ο Κύριος όταν τον θεράπευσε: «*Ίδε υγιής γέγονας, μηκέτι αμάρτανε, ίνα μη χείρον σοι τι γένηται*» (Ιωάν. 5, 14). Και τί χειρότερο θα μπορούσε να του συμβεί από το να αποκλειστεί από το Βασίλειο της Ζωής κατά τη φοβερή Κρίση του Θεού, λόγω νέων αμαρτιών;

Και περί της τελευταίας Κρίσης, περί της φοβερής Κρίσης του Θεού, περί της ημέρας η οποία «*έρχεται καιομένη ως κλίβανος*» (Μαλ. 4, 1), μας μίλησε ξεκάθαρα ο Σωτήρας μας. Όταν ο ήλιος και η σελήνη σκοτεινιάσουν, όταν τ’ αστέρια σαλέψουν και αρχίσουν να πέφτουν, όταν μέσα στο καθολικό σκότος φανεί «*το σημείον του υιού του ανθρώπου*» (Ματθ. 24, 30), τότε θα εμφανισθεί ο Κύριος Ιησούς με δύναμη και δόξα, να κρίνει δίκαια ζώντας και νεκρούς.

Κρατήσου από αυτήν την υγιή επιστήμη, που προέρχεται από τον άνθρωπο και δίωξε από μέσα σου ό, τι αυτό το διάστημα σου έριξε στην ψυχή αυτός ο αιρετικός άνθρωπος.

Ο Θεός να σε ευλογήσει με ειρήνη και υγεία.

(Από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς: «Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται…», Ιεραποστολικές επιστολές Α’, εκδ. «Εν πλω», Αθήνα 2008, σσ. 122-124. Επιμέλεια: μοναχής Θεοδοσίας, Κωνσταντίνας Κυριακούλη)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)